

- “(Resulüm!) Mümin erkeklere, gözlerini (harama) dikmemelerini, namuslarını (ırzlarını da) korumalarını söyle. Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından haberdardır.” (Nur Suresi, 30. Ayet)

- “Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, zinetlerini teşhir etmesinler. Baş örtülerini, yakalarının üzerine (kadar) örtsünler. Kocaları, babaları, kocalarının babaları, kendi oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (mümin kadınlar), ellerinin altında bulunan (köleleri), erkeklerden, kadına ihtiyacı kalmamış (cinsî güçten düşmüş) hizmetçiler, yahut henüz kadınların gizli kadınlık hususiyetlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına zinetlerini göstermesinler. Gizlemekte oldukları zinetleri anlaşılın diye, ayaklarını yere vurmasınlar. Ey müminler! Hep birden Allah’a tevbe ediniz ki, kurtuluşa eresiniz.” (Nur Suresi, 31. Ayet)

Müminlere yani mümin erkeklere söyle, gözlerini indirsinler; gerek dışarda, gerek içerde ve gerekse başkalarının evlerine girip çıkarken, otururken kalkarken gözlerini dikmesinler, harama bakmaktan, ayıp bir şey görmekten sakınsınlar. Sofiye’den Şiblî (k.s.)’ye: “bu ne demektir?” diye sormuşlar, demiş ki: “Baş gözlerini haramlardan, kalp gözlerini de Allah’tan gayri şeylerden çeksinler.” ırzlarını da korusunlar, apış aralarını tamamen koruyup haramdan saklasınlar, avretlerini örtüp ırz ve namuslarını korusunlar...

(Bu en temiz ve asil bir davranıştır.) Şüphe yok ki Allah, her yaptıklarından haberdardır. Erkeklerin nelere göz diktiklerini, istekleriyle nelere doymak istediklerini, organlarını ne gibi duygularla tahrik ettiklerini, ne maksat beslediklerini, ne düzenler kurduklarını, ne işler çevirdiklerini, ne sanatlar yaptıklarını bilir. Hiçbiri O’na gizli kalmaz. Bundan dolayı, Allah’ın razı olmayacağı şeylerden sakınmak gerekir.

Önce erkekler hakkındaki bu önemli emir ve ihtardan sonra Müslümanlar, şimdi de kadınlar hakkındaki şu emre dikkat etsinler.

- “(Resulüm!) Mümin erkeklere, gözlerini (harama) dikmemelerini, namuslarını (ırzlarını da) korumalarını söyle. Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından haberdardır.” (Nur Suresi, 30. Ayet)

Ve zinetlerini teşhir etmesinler. Kadının zineti denince örfte, taç küpe, gerdanlık, bilezik ve benzeri takılar, sürme, kına ve benzerleri ve elbise süsleri gibi şeyler akla geliverir. A'râf Sûresi'nde “Ey Adem oğulları! Her mescide gidişinizde zinetler (elbiseler) giyin” (A'râf, 7/31) âyetinde zinetin elbise demek olduğu da geçmişti. O halde bu zinetleri açmak bile yasaklanmış olunca, bunların mahalli olan vücudu açmak öncelikle yasaklanmış olur. Yani vücutlarını açmak şöyle dursun, üzerlerindeki ziynetleri bile açmasınlar... Bazı alimler de yine bu delil ile demiştir ki, hanımlar yaratılıştan ziynetleri demek olan vücutlarının hiçbir tarafını açmasınlar...

“Ancak görünen kısımları müstesna”, bunlar örtünün dış tarafıyla el ve yüz zinetleridir. Çünkü örtünün kendisi de kadının bir zinetidir. Ebu Davud'un Müsned'inde rivayet edildiği üzere, Peygamberimiz (s.a.s) Hz. Esmâ'ya; “Ya Esmâ, kadın bülûğa erince ondan görülebilecek olan ancak şudur.” buyurmuş ve “kendi mübarek yüzüne ve avuç içlerine işaret etmişlerdir.” Bunlardan geriye kalanlarının açılması, görülmesi, bakılması haramdır ve namahremden örtülmesi gerektir.

Buyuruluyor ki; baş örtülerini yakalarının üzerine vursunlar (indirsinler), başlarını, saçlarını,

kulaklarını, boyunlarını, gerdanlarını, göğüslerini açık tutmayıp bu şekilde sımsıkı örtünsünler ve o halde bu emri yerine getirebilecek baş örtüsü kullansınlar. Tefsircilerin nakline göre cahiliye kadınları da hiç başörtüsü kullanmaz değillerdi. Fakat yalnız enselerine bağlar veya arkalarına bırakırlar, yakaları önden açılır, gerdanları ve gerdanlıkları açığa çıkardı, zinetleri görünürdü. Demek ki, son zamanlarda asrılık (modernlik) sayılan açık saçıklık böyle eski bir cahiliye âdeti idi. İslâm böyle açıklığı yasaklayıp başörtülerinin yakalar üzerine örtülmesini emir ile tesettürü farz kılmıştır.

Görülüyor ki, bu emirde tesettürün yalnız farz oluşu değil, özel bir şekli de gösterilmiştir ki, kadının edeb ve temizliğinin en güzel ifadesi budur...

İşte böyle hür kadınların, bu istisna edilmiş kimselerden başkasına zinetlerini göstermemeleri, kendi iffet ve korunmaları ve güzel geçimleri noktasından gayet önemli olduğu gibi, yabancı erkekleri etkilememek, günaha sokmamak, edeb ve iffet telkin etmek noktasından da çok önemli olduğundan, özellikle bu noktayı da düşündürmek ve tesettür emrinin kuvvet ve şumülünü (kapsamını) bir daha hatırlatmak üzere, yürüyüş tavırlarının bile düzeltilmesi için buyuruluyor ki: "gizlemekte oldukları zinetleri anlaşılсын diye ayaklarını yere vurmasınlar, yani baştan ayağa örtündükten sonra yürürken de edeb ve vakar ile yürüsünler." Örtüp gizledikleri sunî veya doğal zinetler bilinsin diye, bacak oynatıp ayak çalmasınlar, (özellikle topuklu ayakkabılarla) çapkın yürüyüşle dikkat nazarları çekmesinler; çünkü erkekleri tahrik eder, şüphe uyandırır ve ilgi çeker.

Fakat unutulmaması gerekir ki, kadının bu konuda başarısı daha önce erkeklerin iffeti ve görevlerine dikkati ve toplumda olanların gayreti ve özeni ile mütenasiptir (erkekler meseleye sahip çıkacak), ve Allah'ın yardımı gelecek.

Onun için bu noktada Rasûlullah (s.a.s) den bütün Müslümanlara hitap ve erkekleri zikredip kadınları da içine alacak bir şekilde buyuruluyor ki:

“Ve ey müminler! Hep birden Allah’a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz.” Demek ki bozuk bir toplulukta kurtuluş ümid olunmaz, (hep beraber tevbe edip düzeleceğiz.) Toplumun bozukluğu da kadınlardan önce erkeklerin kusur ve hatalarındandır.

Bundan dolayı başta erkekler olmak üzere erkek, hanım, bütün müminler imana yaramayan ve cahiliyyet izleri olan kusur ve hatalarından tevbe ile Allah’a dönüp Allah’ın yardımına sığınıp emirlerine özen ve dikkat göstermelidirler ki, topluca kurtuluşa erebilsinler.

(Hak dini Kur’an dili, Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır)